Dosarul nr. 5r-4674/2025
4-25107904-12-5r-29072025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

04 noiembrie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din
Președintele ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu
În lipsa:
Petiționatului Alexandru Soltan
Agentului constatator Andrei Roșca

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă cet. **Alexandru Soltan**, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. *****, împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. MAI07 117041 din 10.07.2025 emisă de agentul constatator Andrei Roșca în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 10.07.2025, agentul constatator, Andrei Roșca a întocmit în privința lui **Alexandru Soltan** procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI07 117041, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 25000 lei, fiind reținut în sarcina acestuia că, la data de 23.08.2024, a primit mijloace bănești de la un bloc politic neafiliat întru susținerea blocului politic Victoria la alegerile din 20 octombrie 2024.

La 22.07.2025, **Alexandru Soltan**, a depus contestație împotriva procesului-verbal și deciziei de sancționare seria/nr. MAI07 117041 din 10.07.2025 emisă de agentul constatator Andrei Roșca, în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional.

În susținerea contestației petiționarul a indicat că, nu recunoaște vina și nu este de acord cu procesul verbal și Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

În aceiași ordine de idei, iterează că, tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu i-a explicat drepturile și obligațiile; nu i-a asigurat dreptul la apărare; nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu i-a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut; a amenințat-o cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere; în tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supusă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat-o atât pe sine cât și întreaga familie.

Reieșind din natura penală a contravenției stabilită prin cauza Ziliberberg vs | Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigențelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod contravențional și prin prisma

cauzei Anușca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigație completa, nepărtinitoare și obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient și concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existentei faptei contravenționale, încadrarea juridică a faptei contravenționale și administrarea probelor invocate apărarea sa de către ultimul.

Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Potrivit Deciziei de sancționare acesta ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii fiind false și abuzive.

Simpla indicare de către agentul constatator că, contravenientul ar fi comis contravenția incriminată, nu poate sta la baza sancționării acestuia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu.

La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele și circumstanțele incriminate contravenientului. Cum a comis această contravenție imputată, de către agentul constatator nu a fost indicat.

Referitor la timpul săvârșirii contravenției este indicată perioadă (dată) incertă și neclară iar cum a ajuns agentul constatator la constatarea datei sau perioadei comiterii contravenției nu este clar.

De asemenea susține că, nu există nicio probă, care să dovedească cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat clar și fără echivoc timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Mai mult ca atât agentul de constatare nu a verificat dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către contravenient. Nu a fost nici într-un fel înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terță.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale și presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informații indirecte și interpretabile ambiguu.

La decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47^1 Cod contravențional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o

faptă care nu constituie element constitutiv al contravenției.

Omisiunile menționate supra ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunile enunțate, de rând cu celelalte, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia.

Menționează de asemenea că procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut.

Susține acesta că, potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Conform prevederilor art. 6 § 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăția sa va fi legal stabilită. Notează faptul că, tragerea la răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănui că persoana a săvârșit o abatere penală constituie o încălcare a Convenției.

Prezumția de nevinovăție stă la baza tuturor garanțiilor procesuale legate de protecția persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravențional (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova).

Legea procesual-penală și cea contravențională (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova) stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitei. Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție.

Cu privire la practica CEDO despre prezumția de nevinovăție, în cauza Creanga c. României 2012, p.88 Curtea reamintește că, la aprecierea mijloacelor de probă, ea reține criteriul probei ,,dincolo de orice îndoială rezonabilă".

La caz, nu există probe care să confirmă vinovăția contravenientului în comiterea contravenției imputate și nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția acestuia.

Art. 6 (2) CEDO «exprimă principiul prezumției nevinovăției. Acesta, inter alia, cere ca în exercitarea funcțiilor lor, membrii completului de judecată nu trebuie să aibă o idee preconceputăprecum că inculpatul a comis infracțiunea de care se învinuiește; sarcina probei

fiind pe seama părții acuzării, și orice dubiu urmează să fie interpretat în folosul inculpatului....» Justificarea aplicării acestui principiul, are la bază ideea că pentru societate ar fi cu mult mai bine dacă o persoană vinovată ar fi achitată, decât dacă o persoană nevinovată ar fi condamnată. Sarcina probei este în seama acuzatului numai dacă acesta are vreun motiv scuzabil, însă în cazul în care există dubii cu privire la vinovăție, acestea urmează a fi interpretate în favoarea lui.

La caz, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări vagi ale agentului constatator.

Potrivit prevederilor art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, coruperea electorală pasivă este pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Din incriminarea adusă subsemnatului se indică că ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau al neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că făptuitorul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea de a exercita sau să nu drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Atenționează asupra faptului că o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin.(1) art.471 Cod contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător.

În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase.

Făcând o analiză juridică a semnelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, subliniază petiționarul că, nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că subsemnatul contravenient ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului, fapt care impune instanța de judecată să înceteze procesul contravențional în privința acestuia.

Contrar materialelor anexate de agentul constatator cu titlu de probe comunică faptul că:

- încheierile instanțelor judecătorești cu privire la autorizarea efectuării acțiunilor de urmărire penală din 22.10.2024 și din 01 aprilie 2025 nu indică asupra comiterii contravenției de către contravenient.

- Reieșind din Raportul de analiză efectuat în cadrul cauzei penale nr.2023970322 nu demonstrează comiterea de către contravenient a careva acțiuni ilegale. La fel și cu celelalte acte anexate la cauza contravențională.

- Cu privire la pagina anexată, care ar fi Extras din lista abonaților la operatorul de telecomunicații, se indică careva date, însă care este legătura cauzală a acestor date cu contravenția incriminată, nu este clar.

- Celelalte acte anexate la dosar de asemenea nu conțin careva informații despre comiterea contravenției de către subsemnat.

Consideră necesar de reiterat că agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul verbal prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât să fie răsturnat principiul in dubio pro reo.

Nicio probă nu are valoare prestabilită iar simplul fapt al întocmirii procesului verbal este

insuficient pentru atragerea persoanei la răspundere contravențională.

Agentul constatator a aplicat sancțiunea doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția contravenientului.

Sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să demonstreze nevinovăția sa. Ori nevinovăția se prezumă până la momentul în care este răsturnată.

Agentul constatator nici nu a făcut referire care probe concrete i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal. Simpla instalare a unei aplicații bancare sau un mesaj SMS nu este o încălcare a legii și nu poate fi sancționată, mai ales că nu este demonstrată vinovăția persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral.

Totodată, instanța de judecată urmează să ia în considerare, pe lângă principiul de nevinovăție și principiul in dubio pro reo, în conformitate cu jurisprudența CEDO. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze pe probabilități ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Constată petiționarul că, de către agentul constatator, nu au fost stabilite circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale și anume: comiterea faptei contravenționale.

Contravenientul este o persoană incompetentă din punct de vedere juridic, fapt care nu i-a permis să perceapă acțiunile polițiștilor, iar ultimii au profitat de încrederea care o avea contravenientul și ilegal au întocmit acte, care au acuzat în final de comiterea unui contravenții destul de serioase.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

În așa mod, consideră că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47^1 Cod contravențional.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Urmare a celor menționate mai sus, solicită admiterea integrală a prezentei contestații.

În şedinţa de judecată *agentul constatator* cât și *petiționarul* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică cît și prin avizul de recepție a citației anexate la dosar, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a

părților, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reține următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în absența persoanei la data de 10.07.2025, respectiv contestația a fost depusă la data de 22.07.2025 adică cu respectarea termenului de contestare, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, sunt respectate.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art.47-47^2, art.48^1 alin.(7), art.49, 50, 52, 521, 54, 68^1–71, 73, 76^1, art.77^2, art.77^3 alin.(1), art.78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^1, 85–87, 89–91, art.91^1 alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^1, art.197 alin.(5), art.201–203, 205, 207^1, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263^1, 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287^3, 289^1, 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327^4, 331, 332, 332^1, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350^2, 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (2^1), (5), (6) şi (10), art.365, 365^3 şi 365 se constată şi se examinează de către poliţie.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 117041 din 10.07.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți,cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății,

consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, la fel prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În acest mod, instanţa statuează că potrivit art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, *celelalte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod *pot să ducă la nulitatea procesului verbal* cu privire la contravenţie doar în cazul în care *acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

În acest aspect, se reţine că petiţionarul a invocat încălcarea dreptului său la apărare prin lipsa informării sale despre cauza contravenţională pornită şi adoptarea deciziei de sancţionare, iar agentul constatator nu s-a prezentat în şedinţă de judecată pentru a-şi motiva poziţia sa, în pofida asigurării tuturor garanţiilor în acest sens şi nici în materialele cauzei nu se atestă acţiuni diligente în scopul informării acuzatului despre examinarea propriei cauze, decât acte formale, care nu pot demonstra diligenţa agentului constatator, totodată, instanța de judecată atestă faptul că citația anexată la materialele cauzei a fost expediată în adresa petiionarului însă nefiind însoțită de dovada recepționării sale.

Mai mult, instanța de judecată reține că citația a fost expediată în adresa petiționarului la data de 04.06.2025 cu solicitarea de a se prezenta la sediul agentului constatator la data de 09.06.2025 ora 11:40 cu toate că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 10.07.2025.

În această ordine de idei, instanța de judecată va face referire la prevederile art. 382 Cod contravențional care stipulează că, (1) Citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. (2) Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmînează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. (3) Citarea se face în aşa fel ca persoana chemată să primească invitaţia cu cel puţin 5 zile înainte de data cînd ea trebuie să se prezinte în faţa autorităţii respective. (4) Persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicînd motivul, precum şi să convină data şi ora cînd se va putea prezenta. (5) În cazul în care nu anunţă autoritatea despre imposibilitatea de a se prezenta la data, ora şi în locul indicate în citaţie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzii judiciare, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei. (6) Acţiunea procedurală de citare a persoanei în timpul procesului contravenţional se efectuează în conformitate cu art.237-242 din Codul de procedură penală. (7) Actele de procedură se comunică persoanei potrivit regulilor de citare.

În acest context, instanţa atestă că decizia de sancţionare a fost adoptată vădit în lipsa petiţionarului, care nu a fost citat la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie sau cel mult nu se atestă o dovadă certă a acestui fapt.

Or, la caz nici nu se atestă o citaţie pentru data de 10.07.2025, fără dovada expedierii şi/sau înmânării/nereclamării citaţiilor de către făptuitorul Alexandru Soltan, iar mai mult, procesul verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare au fost adoptate la 10.07.2025, dată pentru care nici nu se atestă o citaţie la materialele cauzei.

Respectiv, instanţa conchide că o omisiune gravă se atestă la materialele cauzei prin lipsa unei argumentări legale a constatării faptei şi întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, în absenţa făptuitorului, ce reiese exclusiv din lipsa dovezii invitării persoanei vizate la adresa de domiciliu stabilită în cadrul examinării cauzei de către agentul constatator şi lipsa unei dovezi privind expedierea notificărilor, echivalează cu lipsa citării persoanei.

Pe cale de consecință, instanța atestă lipsa unei citații certe privind invitarea la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție cu participarea făptuitorului, iar în concordanţă cu cele expuse, instanţa conchide că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI07 117041 din 10.07.2025, fără a dovedi citarea făptuitorului anume în această zi, în acest sens eşuând în a demonstra faptul înmânării înştiinţării oficiale.

Mai mult, instanţa consideră vădită lipsa de diligenţă la citarea persoanei, aşadar, instanţa consideră că agentul constatator a adoptat o poziţie parţial arbitrară de a constata faptele în lipsa persoanei **Alexandru Soltan** şi nu a întreprins nici o acţiune în scopul citării legale a acestuia în cadrul examinării, pentru a verifica versiunea sa, de a cerceta probele apărării sau asculta obiecţiile sale şi constatării contravenţiei incriminate, în condiţiile în care petiţionarul avea dreptul să-şi angajeze un apărător până la adoptarea unei decizii finale de condamnare la o pedeapsă cu amendă şi să îşi prezinte propriile versiuni sau probe.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepurilor Omului a susținut că o acuzație înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumții că o persoană a comis o faptă penală, dar și orice măsură care afectează substanțial situația suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998).

Prin urmare, instanţa conchide că este obligația pozitivă a autorităților statului de a informa persoana referitor la învinuirea adusă, or înaintarea unei acuzări sunt în corelație directă cu dreptul acuzatului de a participa la cazul de învinuire a sa într-o faptă ilicită, mai ales în situaţia în care soluţia a fost adoptată de agentul constatator în situaţia în care făptuitorul respinge acuzaţiile aduse, ce impune că soluţionarea cazului prin aplicarea unei amenzi, a avut loc exclusiv în lipsa făptuitorului şi nu au fost desfăşurate nici o acţiune pentru a asigura examinarea diligentă a procesului contravenţional, cu respectarea dreptului de participarea în propria cauză a lui **Alexandru Soltan**, cât şi informarea despre acuzaţia adusă.

De asemenea, referitor la citarea pesoanei, în cauza ***Ziliberberg împotriva Moldovei*** *(1 februarie 2005, nr. 61821/00, par. 40)*, Curtea a arătat că art. 6 al Convenţiei, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal, ce include *inter alia* nu doar dreptul de a fi prezent, dar şi de a asculta şi a urmări procesul, iar acest drept face implicit parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi, de asemenea, dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 - *„să se apere el însuşi”*, *„să întrebe sau să solicite audierea martorilor”* şi *„să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere”*.

În acest mod, ca şi în speţa Ziliberberg, instanţa opinează că este dificil de a vedea în această cauză cum **Alexandru Soltan** ar fi putut să-şi exercite aceste drepturi fără a fi prezent în această cauză în care el deja a fost condamnat de agentul constatator, după care este a priori imposibilă deja administrarea unor alte probe şi verificarea altor versiuni, precum celor invocate de făptuitor, or în esenţă, ultimul pur şi simplu nu a putut face acest lucru, deoarece nu a fost

informat anticipat despre examinarea cauzei sale, care s-a finalizat printr-o decizie de sancţionare.

Totodată, potrivit Recomandării CSJ nr. 54 din 7 decembrie 2013, doar în cazul în care destinatarul refuză să primească citaţia sau înştiinţarea, cât şi în cazul schimbării adresei pe parcursul procesului, dacă partea sau reprezentantul nu a comunicat instanţei noua adresă, persoana se va considera nemijlocit înştiinţată despre locul, data şi ora şedinţei de judecată sau despre locul, data şi ora efectuării unui act procedural, adică doar dacă înştiinţarea a avut loc cu respectarea condiţiilor legale, care în accepţiunea instanţei au fost omise prin nerespectarea prevederilor art. 382 din Codul contravenţional.

Instanţa constată că în ansamblu, agentul constatator nu s-a conformat dispozițiilor legale şi imperative ale art. 382 coroborat cu art. 443 alin. (5) din Codul contravențional, or instanţa interpretează prevederile enunţate în modul că în toate cazurile organul de constatare urmează iniţial să se asigure de întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie în prezenţa făptuitorului, care ar fi semnat în actul recurat şi doar ulterior, motivând lipsa acestuia, poate recurge deja la adoptarea acestui act în absenţa persoanei vizate.

Astfel, instanţa iterează că o asemenea omisiune a agentului constatator privind lipsa invitării făptuitorului la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie nu mai poate fi apreciată ca fiind irelevantă sau insignifiantă în raport cu fondul cauzei, or în acest mod s-au cauzat repercusiuni evidente dreptului lui **Alexandru Soltan** la apărare, de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate şi inclusiv altor garanţii, care sunt imperativ şi expres stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, mai ales când inclusiv citaţia expediată de către instanţă pentru examinarea contestației a fost primită de aceasta, astfel, se impune o concluzie că agentul constatator nu a motivat în nici un mod faptul absenţei persoanei la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie.

Mai mult ca atât, conform art. 384 alin. (3) Cod contravențional, realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori renunţarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nicidecum în opinia instanţei, nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea.

La fel, potrivit art. 378 din Codul contravențional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Aşadar, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, prin acţiunile agentului constatator, în lipsa motivelor pentru care s-a recurs la adoptarea acesteia în lipsa făptuitorului, instanţa opinează că legea contravenţională a fost aplicată în mod extensiv, arbitrar, neechitabil şi exclusiv defavorabil faţă de **Alexandru Soltan**, fapt interzis de lege, prin ce a încălcat drepturile şi libertăţile constituţionale ale persoanei acuzate, care în final afectează iremediabil şi esenţial fondul cauzei.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absenţa făptuitorului/petiționarului, inclusiv fără să-i fie aduse la momentul întocmirii drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 383, 384, 387 și 448 din Codul, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin lipsa semnăturii acestuia în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție.

Instanţa mai statuează că în aceste cazuri şi prin indispensabilitatea asigurării principiului *egalităţii armelor*, care reprezintă unul dintre elementele inerente conceptului de proces

echitabil, ce presupune ca fiecărei părţi să i se dea posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă faţă de adversarul său (*Foucher împotriva Franţei*, § 34; şi *Bulut împotriva Austriei*; *Bobek împotriva Poloniei*, § 56; *Klimentyev împotriva Rusiei*, § 95).

De altfel, cu referire la caz, Curtea a stipulat că *necomunicarea probelor în adresa apărării* poate aduce atingere egalităţii armelor *(precum şi dreptul la o procedură contradictorie)* (*Kuopila împotriva Finlandei*, § 38, în care apărarea nu *a avut posibilitatea de a face observaţii asupra unui raport suplimentar al poliţiei*).

Astfel, în materie penală, art. 6 § 1 din Convenţie se suprapune cu drepturile specifice garantate de art. 6 § 3, de exemplu, dreptul de a adresa întrebări martorilor, iar dreptul la o procedură penală contradictorie implică, pentru acuzare ca şi pentru apărare, facultatea de a lua cunoştinţă de observaţiile sau mijloacele de probă prezentate de cealaltă parte şi în plus, art. 6 § 1 mai impune organelor de urmărire penală să comunice apărării toate probele relevante de care dispun, fie incriminatorii, fie discriminatorii [*Rowe şi Davis împotriva Regatului Unit (MC)*, § 60].

Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că petiţionarul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 382, 384 din Codul contravențional, care sunt norme de procedură esențiale în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate de către petiționar, care fac obiectul fondului cauzei şi nici probele acumulate de agentul constatator sau administrate suplimentar în şedinţă de judecată, la cererea părţilor.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, este statuat că *alte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod, pot să ducă la nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie, doar *în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

Respectiv, conform art. 381 din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, iar cu referire la probe, art. 425 alin. (6) din acelaşi Cod, consacră că *nu* pot fi admise ca probe *informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare*, iar conform alin. (2) din acelaşi articol coroborat cu prevederile art. 442 şi 443 din acelaşi cod, *procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc de probă*, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt.

În continuare, potrivit art.461 alin.(2) din Codul contravențional, procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că *lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție* afectează *în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată*.

În această ordine de idei, instanța de judecată a constatat încălcarea prevederilor art. 382, 384, iar în temeiul prevederilor art. 425 alin. (6) şi 445 alin. (2) din Codul contravențional, va admite contestația împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 117041 din 10.07.2025, motiv pentru care va declara nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție şi a deciziei de sancţionare incluse, din motivul constatării lipsei unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu a putut fi înlăturată de către instanța de judecată, cu încetarea procesului contravenţional din aceleaşi motive.

În conformitate cu prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 445 alin. (2), 461 alin. (2), 448 și 461-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de **Alexandru Soltan**, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 117041 din 10.07.2025 și deciziei de sancționare, emisă de agentul constatator Andrei Roșca în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional.

Se anulează decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 117041 din 10.07.2025, emisă de agentul constatator Andrei Roșca în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional, în cauza contravențională pornită în privința lui **Alexandru Soltan** cu încetarea procesului contravențional din motivul admiterii de agentul constatator a încălcărilor prevăzute de art.443 şi ale altor norme imperative, care afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**

Copia corespunde cu originalul
judecătorul **Silvia Slobodzean**